

JÓZSEF ATTILA (1905–1937)

NEM EMEL FÖL

*Nem emel föl már senki sem,
belenehezültem a sárba.
Fogadj fiadnak, Istenem,
hogy ne legyek kegyetlen árva.*

*Fogj össze, formáló alak,
s amire kényszerítnek engem,
hogy valljalak, tagadjalak,
segíts meg mindkét szükségemben.*

*Tudod, szívem mily kisgyerek –
ne viszonozd a tagadásom;
ne vakítsd meg a lelkemet,
néha engedd, hogy mennybe lásson.*

*Kinek mindegy volt már a kín,
hisz gondjaid magamra vettem,
az árnyékvilág árkain
most már te örködj énefelettem.*

*Intsd meg mind, kiket szeretek,
hogy legyenek jobb szívvel hozzám.
Vizsgáld meg az én ügyemet,
mielőtt magam feláldoznám.*

1937. febr. – márc.

EGYÜTT

EGYÜTT 2021 / 3

Együtt

IRODALOM | MŰVÉSZET
HUMÁN TUDOMÁNYOK | KULTÚRA

XIX. évfolyam | 2021 | 3

BÍRÓ JÓZSEF, CSONTOS MÁRTA, FERENCZES ISTVÁN, FÜZESI MAGDA,
MARCZINKA CSABA, MARCSÁK GERGELY, OLÁH ANDRÁS versei,
BARTHA GUSZTÁV, NAGY ZOLTÁN MIHÁLY prózája,
BEKE MIHÁLY ANDRÁS, MARCSÁK GERGELY laudációja,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ tárcája és nekrológja,
DUPKA GYÖRGY, KOVÁCS SÁNDOR, FÁBIÁN MIKLÓS tanulmánya

